

அவுஸ்திரேலியாவில் வசிக்கும் எழுத்தாளரும் ஊடகவியலாளருமான லெ.முருகபுபதி அவர்கள் நீண்ட காலமாக உள்ளத்தில் பட்டிவதைத பல இரகசியங்களை சொல்ல மறந்த கதைகள் என்று கோபிட்டு சொல்லியுள்ள நில்தான் சொல்ல மறந்த கதைகள். ஓவ்வொரு ஆண்டெண்ணிடமும் மனம் என்னும் அதளபாதாளத்தில் பல இரகசியங்களைக் கொண்ட பல அடக்குகள் தொல்பொருள் போல புதைந்து கிடக்கின்றன.

"நான் வளெப்படியானவன்" எனச் சொல்லும் ஓவ்வொரு மனிதனும் உண்மையில் வளெப்படியானவர்கள் தானா? என்ற சந்தேகம் இருக்கவே செய்கின்றது. பொதுவாழ்வில் ஈடுபடுவோரும் எழுத்து, ஊடகத்துறையில் ஈடுபடுவோரில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக சிலரும் தமது அனுபவங்களை வளெப்படியாக எழுத்து மூலமாக பொதுவளெக்கிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சில உண்மைகளை காலம் வளெக்க கொண்டு வரும் என்பதற்கு உதாரணமாக இருப்பதுதான் லெ.முருகபுபதி அவர்களின் சொல்ல மறந்த கதைகள் என்ற நூலாகும்.

மண்ணுக்கு மலே கற்களைப் பரப்பி வதைதாலும் புதையுண்டு கிடக்கும் விதை, கற்களாக்கிடையில் கிடக்கும் இடைவளெக்கிடாக முளையாகி வீரிட்டு எழுவது போல் எழுந்திருக்கிறது. இந்நூலில் கிட்டத்தட்ட 19 தலைப்புகளில் தனது அனுபவங்களைப் பகிர்ந்திருக்கிறார் நூலாசிரியர். நம்பிக்கை, எதிர்பாராதது, காவி உடக்கைகள் ஒரு காவியம், காலிமுகம், கண்ணுக்கைகள் சகோதரி, உயிர்ப்பிச்சை, கண்டம், விபத்து, தமிழ் மீவநேதர்களும் ருஷ்ய மன்னர்களும், அநாமதயே தொலைபேசி அழைப்பு, வீணாகிப் போன வண்டுகோள், லிபரசேன் ஒப்பரசேன் ஒத்திகை, நிதானம் இழந்த தலைமை, வழிகாட்டி மரங்கள் நகருவதில்லை, காத்திருப்பு - புதுவதை இரத்தினதுரன், ஏரிக் கரசை சிறசைசாலை, மனமாற்றமும் மதமாற்றமும்,

Written by - ஏலயை க. முருகதாசன் - ஜூர் மனி -

Thursday, 04 August 2016 19:15 - Last Updated Thursday, 04 August 2016 19:22

மரணதண்டனைத் தீர்ப்பு, மனிதம், பின் தொடரும் வியட்நாம் தவேதை ஆகிய தலைப்புகளில் எழுதப்பட்ட ஒவ்வொரு அனுபவக் கட்டுரையும் ஒரு சிறுகதை வடிவத்தைப் பெற்று நிற்கின்றன.

உண்மைகளைப் பசுவதற்குத் துணிவு வணேடும். ஆவணப்படுத்தலில் இது ஒரு தனிநபர். எழுத்து ஊடகங்கள் சிந்தனை விரிவாக்கத்தால் புதுப்புது கிளகைகளாக வளர்ந்து நிற்கின்றன. இந்நிலையில் உள்ளவற்றை முழுமையாக வாசகர்கள் முன்கொண்டு வந்து வளைத்து சிரமமானது. ஏனெனில் ஒவ்வொரு தலைப்பின் கீழ் எழுதப்பட்டவற்றை விபரிப்பதாயின அதுவும் ஒரு நபர் வடிவத்தைப் பெற்றுவிடும். எனவே சில தலைப்புகளின் கீழ் எழுதப்பட்டவற்றில் ஆங்காங்கே சில பக்கங்களில் உள்ளவற்றை மிகச் சூரூகக் கமாகத் தர முயற்சிக்கிறேன்.

நம்பிக்கை என்ற தலைப்பில் இடம்பெறும் பதிவு, சிங்கள அரசியல்வாதிகளுக்கு இருந்த சோதிட நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. அரசியலில் தமது எதிர்காலம் எப்படி அமையும் என்பதையும் தாங்கள் எடுக்க வேண்டிய பரிசாரம் என்ன என்பது பற்றி வத்தளையில் இருக்கும் தமிழ் சோதிடரிடம் தமிழில் இருந்த சாதகத்தை காட்ட அவர் பலாபலன்களைத் தமிழில் சொல்ல தான் அதனை சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்துச் சொன்னதை விபரிக்கிறார் இப்பகுதியில். எதிர் பாராதது என்ற தலைப்பில், மாஸ்கோவில் நடந்த 12 ஆவது சர்வதேச மாணவர் இளைஞர் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டபோது அங்கும் தொழுகை நடத்துவதற்கு வசதி செய்து தரப்பட்டதை ஆச்சரியத்துடன் குறிப்பிடும் அவர், தமக்கு வழிகாட்டியாக வந்தவர் சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் பச்சேக்கபியவர் என்பதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

காலிமுகத்தில் வீதிநிர்மாணத்தில் பணிகளைச் செயல்படுத்தும் செயலாக்காளராக பணி செய்த போது முன்னாள் பிரதமர் தகநாயக காவை மிக எளிமையான மனிதராக சந்தித்ததை காலிமுகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் விபரித்திருக்கிறார். பிரதமர் பதவியிலிருந்த அவர், தரேதலில் தலைவியுற்ற போது தனது விலகல் கடித்ததை அளித்துவிட்டு, சபாநாயகரிடம் சொல்லிவிட்டு, பஸ்ஸில் ஏறிப் போனதை வியப்படைபார்த்து - தமிழகத்தின் முதலமைச்சராக இருந்த காமராஜருடன் ஒப்பிட்டு தனது உணர்வுகளை நபலாசிரியர் இத்தலைப்பில் பகிர்ந்திருக்கிறார்.

கண்ணுக்குள் சகோதரி என்ற தலைப்பில், ஜே.வி.பி. என்று ஆங்கிலத்தில் சூரூகக் கமாகச் சொல்லப்பட்ட மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் காலத்தில், 1971 ஆம் ஆண்டு நடபெற்ற ஆயுதக் கிளர்ச்சி பற்றிக் குறிப்பிட்டும், ஆயிரக் கணக்கான இளைஞர்களைப் பலிகொள்ளுவதற்கு காரணகர்த்தாக்களான - சப்த திரதாரிகளான ரோகண விஜவேரா, லயனல் போப்பகே, உபதிஸ்ஸ கமநாயக்கா, லொக்கு அத்துல, பொடி அத்துல, தர்மச்சேர, விஜயச்சேர ஆகியோரின் கதைக்குப் பின் கிளர்ச்சி முடிவுக்கு வந்ததைக் குறிப்பிட்ட நபலாசிரியர், இலங்கை ஆசிரியர் சங்கப் பணிமனையில் சிங்களப் பிரசுரங்களை தமிழில் மொழிபெயர்த்து, சுவரொட்டிகளை தான் எழுதும் போது தனது கண்ணில் சிவப்பு மை விழுந்து

Written by - ஏலயை க. முருகதாசன் - ஜூர் மனி -

Thursday, 04 August 2016 19:15 - Last Updated Thursday, 04 August 2016 19:22

அதனால் தான் கஸ்டப்பட்ட போது அங்கு பணியாற்றிய சிங்களச் சகோதரி, தனது வீட்டில் தனது தாயாரிடமே அல்லது யாரிடமே தாய்ப்பாலை வாங்கிக் கொண்டு வந்து அன்பாக சகோதரா என அழைத்து தனது கண்ணில் விட்டதை நெகிழ்ச்சியுடன் குறிப்பிடுகிறார்.

1984 ஆம் ஆண்டு நீர்கொழும்பில் நடந்த சம்பவத்தை இவ்வாறு விபரிக்கிறார், " நீர்கொழும்பில் எனது வீட்டுக்கருகாமையில் உள்ள வீடுகளிலிருந்து அழகூரல்கள் கட்டின, விசாரித்த போது மடமாதா கோவிலுக்குப் போன அந்த வீடுகளைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் இயக்கத்தினால் கடத்தப்பட்டதனால் நீர்கொழும்பில் பதட்டம் ஏற்பட ஓர் இரவு தன்னதைத் தேடிவந்த இளைஞர்கள், " நீங்கள் வீரசேரியில் தானே வலை செய்கிறீர்கள்? எங்கடைய ஆட்களை உங்கடைய ஆட்கள் கடத்திப் போட்டார்கள் செய்தி போட எவ்வளவு காசு? எனக் கேட்க, " செய்திக்கு காசு வாங்குவதில்லை" என்று சொல்லிவிட்டு, "கடத்தப்பட்ட இளைஞர்களை மனிதாபிமானத்துடன் விடுவிக் வணைமென்ற" செய்தி வீரசேரியில் வந்திருப்பதை அவர்களது குகை காட்டி, புத்திரிகையை அவர்களிடமே கொடுத்ததை விபரிக்கும் நெலாசிரியர், சிங்கள இளைஞர்கள் கருப்புக்கொடி கட்டுவதற்கும் சத்தியாகிரகம் இருப்பதற்கும் காவல்துறையிடம் அனுமதி கேட்ட போது, அவர்கள் அதற்கு மறுத்து, "காவல்துறையினரையும் இராணுவத்தினரையும் தான் இயக்கம் சூட்டுக் கொல்லுகின்றது. அனுமதி தர முடியாது, நீர்கொழும்பில் பதட்டமேற்படும் வணைமாத விபரீதங்கள் ஏற்படலாம் என இன்னகியத்தை சிதைக்கக் கூடாது என்ற அந்த காவல்துறை அதிகாரியின் நேர்மையான மனிதாபிமான செயலைச் சொல்லாமல் சொல்லி ஒரு நல்ல அதிகாரியை இனங்காட்டியிருக்கிறார்.

நீர்கொழும்பை பிறப்பிடமாகக் கொண்டு வாழ்ந்த நெலாசிரியர் 1983 ஆம் ஆண்டு நடந்த இனக்கலவரம் காரணமாக யாழ்ப்பாணம் அரியாலபை பகுதியில் இடம்பெயர்ந்து குடும்பமாக வாழ்ந்த போது தனது அனுபவங்களை, இயக்க இளைஞர்களுடனான அனுபவங்களை வழிகாட்டி மரங்கள் நகரவதில்லை என்ற தலைப்பில் விரிவாகவே குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

காத்திரப்ப - புதுவலை இரத்தினதுரை என்ற தலைப்பில், நெலாசிரியர் புதுவலை இரத்தினதுரை மீது வதை திருந்த மதிப்பையும் அன்பையும் அவருடனான நட்பினையும் அனுபவத்தையும் பல இடங்களில் விதந்துரைக்கிறார். "சிலாபம் முன்னேஸ் வரத்தில் தரே நிரமாணிப்பு பணிகளாக காக வந்திருக்கிறார். சிறந்த சிற்பி. அவரது கையில் எழுதும் பனைமட்டுமல்ல, மரங்களைச் செதுக்கி அற்புதமான சிலைகளை நேர்த்தியாக வடிவமைக்கும் கபிரான உளியும் இருந்ததை எத்தனை பரே அறிவார்கள்?"

"முன்னேஸ் வரம் தவேஸ்தானத்தில் சில உருவச்சிலைகளைப் பார்த்துவிட்டு அவற்றின் முன்னே கண்ணீர் மலக, அவற்றின் வடிவமைப்புகளைப் பார்த்துக் கொண்டு அவர் நின்றதாக சிலாபம் உடப்பு பாடசாலையை ஒன்றின் அதிபர் சொல்லியிருக்கிறார்"

"இப்படி மென்மையான இயல்புகளைக் கொண்ட புதுவலை இரத்தினதுரை, வடிமரந்துகளுக்கும், சயனறை குப்பிகளும், ஆயுதங்களும் மத்தியில் எப்படி வாழத்தலைப்பட்டார்? என்பது கண்டறியப்படாத ரிஷிமலம்"

Written by - ஏலயை க. முருகதாசன் - ஜூர் மனி -

Thursday, 04 August 2016 19:15 - Last Updated Thursday, 04 August 2016 19:22

இத்தலபைப்பில், " போர் என்றால் உயிரிழப்பு தவிர்க்க முடியாதது, சரணடைய முன்னர் அவர்கள் ஏன் சயனறை குப்பிகளமைற்றார்கள் " என்றும் நஞ்சில் துளியளவு ஈரமும் இல்லாமல் பசேயவர்கள் எங்கள் புலம்பெயர்ந்த தமிழ்மக்கள் மத்தியிலிருக்கிறார்கள் " என்பதும் பதியப்பட்டிருக்கின்றது. நபலாசிரியர், புதுவதை இரத்தினதுரையை மீண்டும் சந்திக்க வண்டும். சரணடையந்த அவர் உயிரோடு திரும்பி வருவார் என்ற நம்பிக்கை காத் திரும்புகை கொண்டிருக்கிறார்.

இந்நில் முழுவதையும் வியப்புடன் வாசித்தனெனினும், நான்மலே கறுப்பிட்ட எல்லாத் தலபைப்புகளின் சாரம்சங்கள் பற்றியும் கறுப்பிடவில்லை. ஆரம்பத்தில், ஏற்கனவே கறுப்பிட்டது போல ஓவ்வொரு வரியையும் அந்த வரிகளுக்குள் இருந்த ஒளிவு மறைவற்ற உண்மைகளையும் சிலாகித்து எழுதுவதானால் அதுவே ஒரு நபலாகிவிடும்.

இந்நிலை வாசித்த போது நபலாசிரியரின் என்ற இந்நிலுடன் அவர் சொல்ல வந்தவதை அல்லது அவர் சந்தித்த சமகால உண்மை அனுபவங்கள் முற்றுப்பெற்றுவிட்டனவென்றோ நிறைவு பெற்றுவிட்டனவென்றோ சொல்ல முடியாது. பல அடிகு உண்மைகள் தொல்லியல் போல அவரின் மனதிற்குள்ளும் அறிவிற்குள்ளும் இன்னும் ஏராளம் உண்டு என்பது எனது திடமான முடிவாகும். அதிலும் சொல்லிய தலபைப்புகளில், இன்னும் சொல்ல வேண்டியவற்றையே இருக்கலாம் என்பதும் எனது கணிப்பீடு. பிறிதொரு சந்தர்ப்பத்தில் பாகம் இரண்டை எழுதுவார் என நம்புகிறேன். இந்நில் சமிகப்பயம் கருதியோ, அல்லது தன்னபைப் பற்றிய சமிகத்தின் மதிப்பில் பாதிப்பு ஏற்பட்டுவிடும்மோ என்ற களவத்திற்கப்பால், ஒரு எழுத்தாளன் தனது பனோவில் உண்மை என்ற ஒன்றை அறம் என்ற மயை நிரப்பி எழுதிய நில் இது. இந்நிலை வாசிப்பவர்களுக்கு புது அனுபவம் கிடக்கும். இதுவரை அறியாத சமிக மாந்தரின் நடத்தகைகளை இந்நில் மிலம் அறிய முடியும்.